

Cursul 1

Lecția 4

Învățătorul potrivit, adecvat

În ultimul timp, mulți profesori vin și predau diverse cursuri. Pe de o parte este o binecuvântare, dar pe de alta ne derută deoarece fiecare predă altceva. Întrebarea este cum vom decide cărui profesor îi vom dedica timpul nostru? Deoarece în aceasta viață nu avem mult de trăit. Deci va trebui să verificăm pe cine îl vom alege ca profesor.

Este foarte important să știm cărui profesor ne vom deschide inimile, pentru că în momentul în care am decis, îi vom conferi toată puterea de a ne influența.

Lui îi vom dărui nu numai aceasta viață pe care o ducem ci și viețile următoare. Profesorul este cel care ne va îndrepta într-o direcție sau alta. De aceea, este foarte important să știm cum să-l alegem.

Desigur că alegerea este în funcție de cât suntem de puri și cât de pură este intenția noastră. Întrebarea este de ce trebuie să caut un profesor? De ce trebuie neapărat să am un profesor? Dacă eu caut să-mi măresc contul din banca voi găsi un anume profesor, dar dacă caut să ajung la iluminare și să fiu o binecuvântare pentru toate ființele atunci voi găsi un alt profesor.

Întotdeauna un profesor va fi ca o oglindă a minții noastre. Cu cât vom fi mai curați și cu cât motivația noastră va fi mai pură ciu atât și profesorul nostru va fi mai pur.

În momentul în care ne-am "căsătorit" cu el, acesta va începe să reflecte exact ceea ce am eu în minte.

- a. Înainte de a mă lega de un profesor, va trebui să-l verific pentru că dacă el va face ceva care nu mi se potrivește, atunci voi alege pe altcineva.
- b. Și dacă deja l-am ales, comportamentul lui, fără excepție va fi o lecție pentru mine.

Întrebarea este ce voi face în situația în care mi-am ales profesorul și el nu se comportă în mod etic? În acest moment va trebui să înțeleg că el mă învață. Profesorul va fi o lecție pentru mine. Asta înseamnă să fiu de acord cu tot ceea ce va face? Nu, în cazul în care profesorul se comportă în mod contrar lucrurilor pe care mă învață, îi voi cere să-mi clarifice acest comportament al său.

Dar niciodată, niciodată nu voi renunța la respectul pe care îl am față de el, nu voi renunța la faptul că el este drumul meu spre iluminare și de a-l vedea ca fiind Buddha.

Iar acum acest Buddha se comportă ciudat cu mine. Bineînțeles că va trebui să-mi clarific acest comportament și este foarte important să fac asta, pentru că sunt cazuri când el se va comporta astfel ca să mă testeze. Va trebui să clarific care i-a fost intenția. Este foarte important. **În cele din urmă, responsabilitatea este numai a mea.** El este îndrumătorul meu și responsabilitatea mea.

Este foarte important ca în aceste situații în care deja am hotărât că el va fi profesorul meu, iar acum face ceva care nu-mi place, niciodată să nu-mi pierd respectul pentru el și nici vederea pură.

Cu alte cuvinte, am aici pe cineva pe care îl denumesc Buddha, care îmi vorbește de înțelepciunea profundă și acum se comportă ciudat și cu care nu sunt de acord - iar acest lucru va trebui să-l verific.

Ce vine să mă învețe?

Și ce îmi oglindește.

Dacă văd un comportament care nu este în ordine, poate este exact acel lucru pe care va trebui să-l verific la mine. Pentru că este exact ce el va face, el îmi va oglindi mintea.

Deci să-l întreb, da.

Să verific și clarific aceste situații.

Și niciodată să nu încetez de a-l respecta, sau să nu încetez să am încredere în corectitudinea lui. În momentul în care nu vom face asta, vom strica legătura, am murdărit-o și ne va fi greu în viitor să ne găsim un profesor.

Lama care își merită numele va împinge elevul spre progres.

Lama va demonstra tot ceea ce este nevoie pentru a ne promova. Iar acest lucru îl va face sub diverse moduri ciudate. Toți Lama se vor comporta astfel ca să ne trezească și să ne supună la teste. Cine se va descuraja cu ușurință nu va ajunge nicăieri.

De ce nu suntem încă iluminați? Pentru că mintea noastră nu este pură. Un Lama care are un nume vrednic de toată încrederea, ne va împinge și să facem față acelor situații care în mod normal, fugim de ele. El manifestă tot timpul acel comportament care să atingă coarda sensibilă a practicantului.

Se spune despre Khen Rinpoche, care avea la momentul respectiv vârsta de 80 de ani, că în ceremoniile pe care le conducea ar fi inversat ordinea rugăciunilor sau ar fi uitat o parte din ele.

La aceste ceremonii erau prezente multe persoane care practicau de ani de zile aceste rugăciuni și meditații. O parte din ei îi spuneau Lamei "Nu te supăra Rinpoche, dar am uitat cum se face".

Alții care înțelegeau ce reprezintă un Lama spuneau "Un Buddha nu se încurcă, el nu poate să greșească pentru că este atotștiutor. El este perfect. Dacă Lama este Buddha și a ales să modifice

ordinea rugăciunilor, înseamnă ca acest lucru este o lecție pentru mine. Va trebui să trag o concluzie.”

Lama Dvora spune că a observat pe parcursul anilor că singurii care au progresat au fost cei din al doilea grup.

Până când nu-l vom vedea pe Lama ca Buddha, vom primi lucrurile pe care le spun în mod limitat și nu vor pătrunde adânc în noi (nu le vom putea asimila). Atâta timp cât vom spune “Ha! te-ai încurcat!” înseamnă că încă nu i-am dat puterea de a ne îndruma, L-am și coborât la nivelul de om normal.

Al doilea grup nu i-au făcut observație Lamei din respect și datorită faptului că pentru ei Lama este Buddha, iar Buddha nu se încurcă niciodată.

Tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru este doar o reflecție. Dacă vedem un Lama că face scandal, va trebui să ne verificăm comportamentul nostru etic. Este exact ceea ce el vine să ne învețe.

Noi nu putem “percepe” situația ca fiind scandal dacă nu ar exista în curentul nostru de conștiință, nu am fi avut cum să proiectăm aceasta situație. Atâta timp cât mințile noastre sunt impure vor continua să apară situații (neplăcute) în viețile noastre.

Dacă toate acestea vor apărea din ce în ce mai puțin, este o indicație că practica noastră este corectă. Dacă practica noastră este bună, aceste situații se vor îndepărta fizic de noi.

În lumea lui Buddha există numai plăcere veșnică.

Dacă vom lua de exemplu agresiunea (conflictul)...

Dacă:

- mă voi îndepărta de locurile în care există război,
- crizele mele de supărare se vor diminua
- intensitatea lor va scădea
- încet-încet cei furioși sau cei supărați se vor îndepărta sau vor dispărea din viața mea, sau se vor schimba sau vor deveni dintr-o dată drăguți.

Toate acestea îmi arată că practica mea funcționează. Lama este catalizatorul (grăbește) acestui proces. El îmi oglindește mintea și îmi oferă posibilitatea de a lucra asupra minții mele, de a mă antrena. Cu cât îl voi lua mai în serios și cu cât voi putea să-l văd ca Buddha, cu atât munca mea este mai serioasă.

Calea cea bună

Ce înseamnă să fie Dharma autentică? Cum putem să știm care este învățătura demnă de a ne investi timpul? Învățătura acesta este un subiect foarte important și mult dezbătut în scrierile budiste, de aceea ne vom ocupa de el în continuare.

Deci vine o persoană care predă Dharma și decidem să învățăm cu el. Ce se poate întâmpla? Ori vom progresa ori nu vom progresa.

Adevărul trist este că dacă vom practica Dharma care nu este autentică, care nu vine de la o entitate iluminată, nu vom putea ajunge la cunoașterea interioară. Nu vom putea progresa pe drumul spiritual.

De aceea va trebui să învățăm să discernem între învățătura adevărată și cea falsă. Examenul este: ce se întâmplă în timp?

Dacă nu se întâmplă nimic, adică practicăm 10 ani meditație și nu progresăm, continuăm să ne enervăm sau suntem înconjurați de oameni care profită de noi, sau trăim într-o țară în care se duc lupte și așa mai departe, înseamnă sau că nu am progresat personal sau mediul în care trăim a rămas la fel.

Aceasta este o indicație că nu am evoluat. Ce înseamnă asta?

- ori învățătura nu este cea bună,
- ori învățătura este bună dar voi nu practicați cum trebuie.

Dacă se practică Dharma ce este autentică, ce vine dintr-o sursă pură, o practicăm după îndrumările profesorului, lucrurile vor trebui să se miște.

În măsura în care sursa Dharmei nu este pură, nu este autentică, practica “a încerca să scoți unt din ea” nu este corectă. Exemplul dat de scripturi este „a bate apa în piuă”.

Trei caracteristici ale Dharmei autentice

În continuare vă voi da lista celor trei calități pe care trebuie să le îndeplinească învățătura pentru a verifica dacă ea este autentică sau nu.

Prima calitate – Învățătura trebuie să fie spusă de Buddha

Sangye kyi sungpa
སངས་རྒྱས་ཀྱི་གསུངས་པ།
sanggye kyi sungpa

Sanggye înseamnă Buddha

Kyi = cuvânt de legătură

Sanggye kyi = de către Buddha

Sungpa = spusă

Cu alte cuvinte: *învățătura trebuie spusă de către Buddha.*

Mintea noastră este maleabilă, este foarte ușor de modelat și dacă dorim să ajungem la iluminare, va trebui să o influențăm cu ajutorul învățaturii venite de la o entitate iluminată.

Noi care suntem dornici de învățături spirituale, suntem destul de inocenți și de aceea vom fi ușor de influențat.

O învățatură incorectă este cea:

- a) care ne deviază de la drumul cel bun și dăunează nu numai în aceasta viață dar și în viețile următoare
- b) și care cu timpul moare. Învățătura care nu este autentică nu rezistă în timp, deoarece nu este susținută de adevăr.

Învățăturile venite de la cineva iluminat, atotcunoscător sunt perfecte.

N-ai cum să le corectezi.

Ele ne conduc la iluminare.

Învățăturile lui Buddha.

Haide să vedem ce cuprind învățăturile lui Buddha.

Buddha a predat 50 de ani în India. El mergea din loc în loc și preda oamenilor. Învățătura lui era diferită, în funcție de publicul care se afla în fața lui. Buddha niciodată nu a scris ceva, și-a transmis învățăturile numai pe cale orală.

Elevii lui au avut abilitați spirituale și minți ieșite din comun, deoarece rețineau pe dinafară tot ceea ce spunea Buddha. Astfel învățăturile lui au trecut din gură în gură și mult mai târziu au fost scrise.

În multe din țările asiatice unde clima era foarte caldă, cuvintele lui Buddha au fost așternute pe frunze de palmier, dar cu timpul ele au fost devorate de termite. De aceea în aceste țări nu s-au putut păstra învățăturile lui Buddha și foarte multe s-au pierdut în timp.

Când Dharma a ajuns în Tibet:

- datorită izolării lui, deoarece munții Himalaia sunt greu de trecut,
- datorită climei reci și uscate,
- datorită sprijinului pe care regii și guvernele l-au acordat budismului,
- și datorită mănăstirilor fastuoase ce s-au ridicat,

Învățăturile lui Buddha au fost păstrate într-un mod ieșit din comun. Tibetanii au făcut mari eforturi pentru a le conserva. Mai mult de atât, ei au tradus manuscrise din sanscrită și au scris multe comentarii de ale lor (interpretări).

Așa cum s-au făcut eforturi în a canoniza Biblia, și tibetanii au făcut exact la fel.

Canonul tibetan

Vom vorbi în continuare puțin despre colecția de scrieri păstrate de tibetani.

1. Kangyur

Ka = înseamnă cuvânt, adică învățătura spusă de către Buddha.

După tradiția budistă când spunem „sutra” ne referim la lucrurile spuse în mod direct de Buddha. Se spune că au existat între 3000 și 4000 de sutre, dintre care au mai rămas numai 1108 scrise în tibetană.

Lama povestește că în templul Rashi Gempil Ling din orașul Howell din New Jersey unde Khen Rinpoche a predat, existau firide în perete în care erau păstrate scrierile ca o bibliotecă. Manuscrisele sunt scrise pe pergamente lungi, nelegate și așezate unul peste altul. Când sunt citite, foile se întorc în sus, una câte una. Fiecare este înfășurată într-o pânză specială ce se numește „pechia”. Toate scrierile Kangyur, în număr de 100 de volume, sunt așezate în acele firide de o parte și de alta. Aceste culegeri sunt originalele aduse de refugiații tibetani din Tibetul ocupat de chinezi.

Odată cu ele au fost aduse *Tangka* în care sunt reprezentate scene din viața lui Je Tsongkapa. Budhismul a ajuns în Tibet între anii 800 – 1200 după Cristos, din India, Nepal și Bengal.

Ce cuprinde Kangyur?

El cuprinde mai multe tratate precum:

- Primul tratat este **Dulwa**, ce cuprinde comentarii foarte detaliate asupra codului moral al călugărilor dar și ai celor ce nu sunt călugări - Vinaya.
- **Prajna Paramita** = tratate asupra Perfecțiunii Înțelepciunii. Ele vin din tradiția Mahayana și cuprind sutrele transmise de către Buddha. Sutrele pot fi scurte sau mijlocii sau foarte lungi. Cea mai lungă are o sută de mii de rânduri, cea mijlocie are 25000 versete. Lama Dvora spune că învața aceasta sutră cu Lama Heart deja de 6 sau 7 ani și spunea că va mai lua încă pe atât. Toate aceste tratate ne învață despre noțiunea vacuității.
- Al treilea fel de tratate sunt **sutrele** = care sunt învățăturile de început ale lui Buddha, destinate publicului, adică nu sunt secrete, sunt deschise oricui. Când ne referim la Sutare ne referim la învățăturile lui Buddha, care pot fi predate fără a fi necesare inițieri sau ceremonii speciale.
- Al patrulea fel sunt **scrierile tantrice**.

Cuvântul sutra are două sensuri:

- când ne referim la sutra ne referim la învățăturile lui Buddha
- dar în cadrul învățăturilor lui sunt și sutra și tantra. Tantra nu este Sutra în sensul că este secretă. Sunt mult scrieri tantrice pe care Buddha le-a predat, dar ele nu se predau fără inițiere specială acordată de Lama.

Prajna Paramita este o secțiune a sutrelor ce sunt centrate pe perfecțiunea înțelepciunii sau vacuitate.

După tradiția budistă, se spune că această secțiune a sutrelor au fost ascunse de către Naga la scurt timp după ce Buddha și-a părăsit corpul fizic și a trecut în Parinirvana. Aceste învățături au fost dăruite mai târziu maestrului Nagarjuna. Aceasta parte a sutrelor sunt cuprinse în Mahayana dar nu și curentul buddhist Teravada, curent din sud estul Asiei.

Cursul 6 este orientat pe Prajna Paramita iar cursul 9 pe Dulwa. Tantra nu se predă în cadrul cursurilor ACI, ea se predă după ce sunt terminate toate cele 18 cursuri, după care sunt încă 18 cursuri tantrice de învățat.

2. Tengyur

A două colecție de scrieri sunt învățăturile ce nu au fost transmise direct de către Buddha ci de marii înțelepți indieni care au trăit la începutul primului mileniu. Ei au interpretat învățăturile lui Buddha sau le-au adus la o formă accesibilă pentru noi.

Buddha a vorbit unui public divers, în perioade diferite, de aceea sutra putea cuprinde mai multe subiecte care să fie potrivite aceluia care ascultau.

După Buddha, oamenii au concentrat învățăturile pe un subiect cu o anumită interpretare și același subiect cu o altă interpretare.

Deci sunt interpretări diferite destinate unui anumit public. Ele sunt comentarii sau prezentări ce se bazează numai pe învățăturile lui Buddha, fără nici un fel de adaos. Aceasta colecție se numește **Tengyur**.

Ten vine de la cuvântul *învățător* adică *Tonpa*. Tengyur înseamnă *învățătură transmisă de către comentarii* (interpreții) indieni, cuprinzând și comentarii ale comentariilor. Până la primul mileniu nu se scrisese nimic.

În primul mileniu a existat o generație întreagă de comentarii indieni renumiți precum:

- Nagarjuna
- Asanga
- Vasubandhu, care a scris AbhiDharma Kosha
- Maestrul Asanga, ce a scris Uttaratantra, Nivele auditorilor, Nivele bodhisattva și altele.
- Chandrakirti ce a scris foarte mult despre Calea de Mijloc.
- Dharmakirti, a scris despre logică.
- Aryadeva.

În această colecție sunt **3400 de scrieri**.

- sunt comentarii legate de Vinaya
- *Abhidharma kosha*, scrisă de maestrul Asanga. În timpul lui au existat 7 cărți pe care le-a organizat într-o singură carte denumită *Abhidharama kosha*, ce înseamnă „Tezaur al înțelepciunii perfecte”.
- în această colecție există comentarii asupra Prajnei Paramita.

- există în această colecție *Jakata Tales* sau *Poveștile Nașterilor lui Buddha*, adică povești despre reîncarnările anterioare ale lui Buddha, pe care Buddha însuși le-a povestit. Scopul acestora este de a ne învăța Dharma prin modul în care Buddha a acționat în viețile lui anterioare.
- acesta colecție mai cuprinde tot felul de epistole sau scrisori, adică percepție validă.
- mai există învățături despre Pramana subiect ce aparține de logica budistă.
- mai sunt scrieri despre știință, care nu sunt Dharma. Ele se numesc “științe minore”, cum ar fi limba sanscrită, medicina, arta și așa mai departe.
- mai există traduceri a unor lucrări care nu sunt budiste, de exemplu manuscrise vedice.

Capitolul 4 din *Abhidharma kosha* se ocupă de karma, subiect care formează cursul 5. Cursul 8 se bazează de asemenea pe *Abhidharma kosha*, curs ce prezintă mitologia budistă: De unde vin lucrurile? Ce înseamnă pur sau impur? Care este structura conștiinței noastre? În această carte se vorbește chiar și de psihologia budistă. Este prezentată felul în care înțelegem lumea, cum o percepem, cum reacționăm față de ea.

Cursul 2 și 6 este dedicat *Prajnei Paramita*.

Cursul 4 și 13 sunt cursuri despre logică. În aceste cursuri se vorbește despre ce înseamnă cunoaștere validă sau care nu este validă. Sau din cea ce cunosc despre lumea mea, pe ce mă pot baza? Sau pe ce nu mă pot baza? Cum înțeleg ceea ce înțeleg?

3. Sungbum

A treia colecție se numește *Sungbum*. Mult mai târziu de perioada marilor maeștri Indieni, India a fost invadată de triburi de moguli, de origine musulmană veniți din Iran. Ei au cucerit India și țările vecine producând distrugerii mari.

Au distrus mănăstiri, au ars biblioteci, au omorât călugări. Budismul în India a decăzut și, timp de aproape 800 de ani el a dispărut. În această perioadă budismul a pătruns în țările vecine. El s-a răspândit în Tibet, în China, în Japonia, în Korea dar nu și în India.

O perioadă lungă de timp nu au mai existat comentatori (analiști) indieni, pentru că budismul dispăruse din India, dar pe de altă parte budismul a înflorit în Tibet.

A treia colecție de scrieri Sungbum, cuprinde scrieri ale comentatorilor tibetani care au scris în tibetană și nu în limba sanscrită.

Dacă colecția Tengyur cuprinde scrieri traduse din sanscrită, Sungbum cuprinde manuscrise în tibetană. Numărul scrierilor crește și este în continuă creștere pentru că sunt încă mulți Lama care adaugă în continuare scrieri.

De exemplu scrierile lui Je Tsongkapa aparțin colecției Sungbum.

Am vorbit mai înainte ce înseamnă Dharma autentică. Am spus că ea trebuie să fie transmisă de către un iluminat și v-am dat exemplul de scrieri care sunt cuprinse în canonul tibetan.

În mănăstiri se învață ceea ce noi numim “Cinci mari cărți”. Ele sunt :

- a) **Vinaya**
- b) **Prajna Paramita**
- c) **AbhiDharma Kosha**
- d) **Madhyamika**- învățătura căii de mijloc
- e) **Pramana** – logica budistă

Acesta sunt cele cinci discipline ale științei budiste.

Ceea ce nu apare în această listă este *Lam Rim*, ce înseamnă *Calea treptată spre iluminare*, scrisă de marele Je Tsonkapa. Există o categorie (colecție) de scrieri ce se numesc *Lam Rim* pe care tibetanii le studiază dar în mănăstiri nu se pune accent pe ele. Noi vom alătura *Lam Rim* la lista de cărți ca fiind a șasea.

f) Lam Rim – adică scrierile despre calea treptată spre iluminare.

În Tibet se obișnuia să se învețe *Lam Rim* în afara mănăstirilor. Învățătorii le predau celor care nu erau călugări. De aceea se spune că este „calea pe care o învață cei ce nu au timp să aprofundeze”. Cei care intrau în mănăstiri învățau în detaliu toate cele cinci cărți.

Pa este o extensie. Persoanele care învață *Lam Rim* se numesc *Lamrimpa*, care dă cuvântului sensul “cei care învață *Lam Rim*”. Cei care învață în mod precis cu cele 5 cărți se numesc *Tsenyipa*, adică cei “ce învață definiții”.

Cu alte cuvinte cei ce învață în mod aprofundat și cei ce învață în mod general.

Ne întoarcem înapoi la calitățile Dharrei, Dharma care să fie demnă de a ne investi timpul în a o studia. Am spus ca prima calitate este să fie transmisă de către un iluminat.

2. A două calitate – învățătura transmisă fără distorsiuni

Pandite ten la pappa

པདྨེ་ཏས་བཀའ་ལ་ཕབ་པ།

pandite ten la pappa

Pandita înseamnă *Înțelept*.

Buddha a învățat acum 2500 de ani. Sute de ani învățătura lui a trecut din gură în gură, de la un profesor la altul. Șansa este foarte mare ca să apară denaturări în aceste învățături.

Gândiți-vă că cineva modifică ceva, elevul la rândul lui va modifica altceva, și astfel pe parcursul a câtorva generații, învățătura va deveni de nerecunoscut. De aceea a trebuit să apară **Je Tsongkapa** care să reabiliteze, să curețe și să ordoneze aceste învățături.

Acest proces de reabilitare este necesar atunci când învățăturile sunt transmise pe parcursul a sute de ani. Și mai important este ca să vină un mare înțelept să le curețe de denaturările acumulate.

Multe sutre încep: "Așa am auzit odată..." ceea ce indică că Buddha a predat cele spuse. Trebuie înțeles că în vremurile lui Buddha elevii lui au fost străluciți din punct de vedere spiritual, iar ei au transmis exact ceea ce au auzit de la maestrul lor.

Pe parcursul vremii chiar dacă învățăturile au trecut exact, dacă ne uităm cum sunt ele gravate pe bucăți din lemn, sunt pline de scrierile tibetane, care au fost cu greșeli de scris, pentru că cei care gravau nu erau scriitori. Cum se știe acest lucru?

Pentru că apar cuvinte care nu se potrivesc în context. Geshe Michael a lucrat foarte mult la traducerile manuscriselor tibetane în engleză și s-a lovit în permanență de aceste greșeli. Dacă astăzi citim repede un text, lui i-a luat ore ca să fie tradus.

Exemple de denaturări:

- **Nirvana înseamnă să te contopești cu nimicul**, adică ne transformăm în nimic. Buddha nu a predat acest lucru. Este o denaturare. Definiția Nirvanei este eliminarea completă și permanentă a afecțiunilor mentale (impurităților tuturor afecțiunilor noastre mentale. Încetarea (dispariția) completă a infestărilor.
- o altă denaturare este "**vacuitatea înseamnă că nu este nimic**", afirmație periculoasă. Vom vorbi despre asta mai târziu.
- denaturarea "**Infernul sau iadul nu există cu adevărat. Este doar o stare psihologică a suferinței în această lume, și este doar o metaforă**". Aceasta afirmație este incorectă. Așa cum aceasta încăpere este reală pentru mine, tot așa va fi iadul de real pentru cel care are nefericita karmă să-l experimenteze. Iadul va fi foarte real pentru el. Iadul este creat de către karma persoanei și asta nu înseamnă ca el nu există. Creionul, de exemplu este gol de orice natură, dar asta nu înseamnă că el nu există.
- o altă denaturare – **scopul învățăturilor Dharma sau a meditației este ca omul să se simtă bine sau omul va deveni mai bun, sau cu inima largă**. Nu este corect! Nu acesta este scopul Dharmei, acestea sunt doar efecte secundare care apar.

Scopul Dharmei este să ne scoată din suferință și să ne conducă spre iluminare. Să învingem moartea, să ne scoată din orice suferință și să-i putem scoate și pe ceilalți din suferință.

Acesta a fost scopul lui Buddha. El nu a apărut în această lume ca să predea 50 de ani, străbătând toată India și să stea șase ani sub pomul bodhi ca noi să fim mai calmi. Scopul Dharmei este să devenim cu adevărat o binecuvântare pentru semenii noștri.

Deci am vorbit până acum despre două calități ale Dharmei

- prima a fost ca Dharma să fie dată de către o ființă iluminată
- și a doua să treacă printr-un proces de curățare a denaturărilor (distorsiunilor)

3. A treia calitate este – Dharma funcționează, adică cei ce au practicat calea Dharmei au reușit să o realizeze.

Druppay tukgyu la trung dang rimgyi gyupa

གྲུབ་པའི་སྤྱགས་རྒྱུད་ལ་འཇུངས་དང་རིམ་གྱིས་བརྒྱུད་པ།

druppay tukgyu la trung dang rimgyi gyupa

Avem nevoie de dovezi că învățăturile funcționează, înainte de a ne dedica 10 sau 20 de ani din timpul nostru unor învățături pentru care, la urma urmei, să constatăm că nu am realizat nimic.

Cum putem verifica o cale pe care nu am mers niciodată dacă este bună sau rea?

Răspunsul este că va trebui să găsim pe cineva care a parcurs acest drum și a progresat. Este foarte important să știm despre oameni care au meditat, au învățat, au reflectat, au parcurs drumul treptat, au ajuns la cunoaștere și apoi la iluminare.

Dacă nu aveți nici o dovadă că învățătura funcționează, nu merită să vă dedicați viața acesteia.

Acestea sunt cele trei calități ale Dharmei autentice.

Este foarte adevărat că există persoane diferite cărora li se potrivesc practici diferite. Nu orice profesor se potrivește oricărui elev. De aceea există și mulți profesori, fiecare elev își are profesorul lui și fiecare profesor își are elevii lui.

Buddha a predat multe aspecte ale Dharmei, cum ar fi aspectul îngust, aspectul mijlociu și cel larg. Buddha a predat multe feluri de meditații, sutre și tantra. El a transmis o gama largă și variată de învățături tocmai pentru diversele nevoi ale oamenilor.

Oameni diferiți cu nevoi diferite. Și nu numai asta. Nu fiecăruia i se potrivește Dharma deocamdată.

De aceea și există multe religii. Și este foarte important să existe religii diferite pentru că ele satisfac nevoile diferite ale oamenilor. Atâta timp cât există oameni pentru care creștinismul este benefic, va exista creștinism în lume.

Când creștinismul nu va mai fi un beneficiu, el va dispărea. Au existat multe religii care au dispărut cu timpul. Religiile există pentru că sunt mulți care progresează pe drumurile spirituale pe care acestea le oferă.

Este foarte important să înțelegem aceste lucruri. Lama Dvora a spus “**eu ca practicant budist, trebuie să sprijin orice cale spirituală a oricărei alte persoane, pentru că în acest mod îmi voi crea karma, ca să ajung la acei învățători care să mă conducă pe drumul spiritual. Dacă mă voi împotrivi sau voi deranja practica spirituală a cuiva, nu am făcut decât să-mi retez drumul meu spiritual.**”

De aceea este foarte important să respectăm multitudinea de drumuri spirituale și varietatea religiilor, chiar și varietatea curenților budiste.

Cele trei calități ale unui elev bun

Am vorbit până acum despre calitățile profesorului și calitățile învățăturilor. Acum vom vorbi despre calitățile elevului. Cum trebuie să fie elevul ca să reușească?

Lista de calități este luată din manuscrisul scris de marele înțelept indian Aryadeva, maestru în subiectul *vacuitate* și al învățăturilor căii de mijloc – Madhyamika.

El a trăit după Nagarjuna, pe la începutul primului mileniu. Este considerat ca un mare Lama.

- **Surne** – elevul să fie imparțial, cu mintea deschisă. Adică elevul trebuie să vină fără idei preconcepute sau să înceapă să facă comparații.

གཟུར་གནས།

surne

Este foarte important ca el să se deschidă învățăturilor date de către profesor, învățăturilor date de către Buddha și să nu vină cu nici o prejudecată legată de ceea ce trebuie el să primească.

- A două calitate este **Lo den**

ལོ་ལྷན།

londen

Lo înseamnă minte, conștiință

Den înseamnă proprietar (deținător)

Cu alte cuvinte **inteligent** (proprietar de conștiință)

Elevul trebuie să fie o persoană care să înțeleagă ceea ce i se spune. Iar acest lucru este o condiție necesară care trebuie să o îndeplinească elevul. Puteți întreba: ce este cel care nu este inteligent?

Acestuia îi va fi greu să ajungă la iluminare în această viață. Cei care s-au născut

- retardați mintali
- pe tărâmurile inferioare unde nu există învățături dharmice
- celor cu karmă foarte grea le va fi foarte greu să ajungă la iluminare.

Nu oricine are karma extraordinară pe care noi o avem de învăța Dharma și de a o și înțelege. Este un lucru foarte rar.

Acest fapt este rezultatul multor binefaceri pe care le-ați făcut în trecut semenilor voștri. **Pentru a ne elibera din suferință, avem nevoie de o gândire inteligentă pentru a putea examina lucrurile, avem nevoie de o gândire clară și de abilitate analitică.**

Multe dintre meditațiile noastre sunt meditații de analiză, analitice – adică abilitatea de a gândi logic, de a ajunge la concluzii logice și apoi să ne conducem după ele.

În dezbaterile budiste se aduc foarte multe demonstrații logice. O demonstrație logică nu este valabilă dacă nu se începe din punctul în care adversarul nu este de acord.

Demonstrația trebuie începută din punctul în care cei doi adversari sunt de acord, altfel nu există o bază comună. Se începe de la un punct comun și se merge logic pas cu pas. Este foarte important ca în fiecare etapă să se verifice dacă cei doi sunt de acord cu cele spuse.

Dacă cei doi au ajuns la o concluzie logică, dar adversarul nu va primi concluzia pentru că ea contrazice idea lui preconcepută, atunci totul se va termina. Un astfel de om nu va putea să se elibereze de suferință. Cineva vine cu o idee, iar eu nu sunt de acord cu ea. Atunci începem să analizăm cu ceea ce suntem de acord.

Începem să întrebăm: Cu asta ești de acord? Nu. Cu asta ești de acord? Nu. Pas cu pas mergem înapoi până în punctul în care cei doi sunt de acord.

De exemplu, amândoi suntem de acord că soarele răsare la răsărit dimineața. Din acest moment se merge în deplin acord până se ajunge la o concluzie. Dacă concluzia pas cu pas este contradictorie ideii preconceptuate a adversarului meu și el nu o primește, nu mai am ce să fac. Nu mai pot să-l ajut.

De aceea este nevoie de inteligență pentru a analiza logic și de a fi dispus de a accepta concluziile.

Nu este ușor, multora nu le este ușor să facă acest lucru. Adică să mergi logic, să rămâi cu concluziile și apoi să le aplici în viața de zi cu zi.

3. A treia calitate este **dun nyerwa**

དོན་གཉེར་བ།

dunnyerwa

Dun înseamnă sens sau scop

Nyerwa înseamnă să aspiți

Cu alte cuvinte: *a aspira în atingerea scopului.*

Elevul trebuie să aspire, să aibă acea dorință de a atinge înaltele obiective spirituale. Pot fi oameni deschiși la minte, inteligenți, care știu să asculte, gândesc logic dar care să nu fie interesați de spiritualitate. Dacă mergeți la facultăți veți găsi mulți ca ei, profesori geniali care sunt interesați numai de aceasta lume (samsara).

Deci elevul trebuie să dorească să se dezvolte spiritual și să ajungă să atingă obiectivele spirituale. Primele două calități fără de a treia nu sunt suficiente.

A treia calitate fără cele două de asemenea nu este suficientă. Fără să fii interesat de a progresa din punct de vedere spiritual, nu poți să urci pe drumul spiritual.

Unicul mod de a face un drum spiritual este de a fi interesat și pasionat în a-l parcurge.

Mai există un aspect al celei de a treia calități, și anume **elevul trebuie să fie interesat și gata să depună efort pe drumul spiritual.**

Uneori sunt situații când se depun eforturi mari. Lama Dvora povestește cum învăța la Diamond Mountain, un loc în mijlocul desertului, fără restaurante sau magazine, două wc la 100 de persoane.

Vara era sufocant de cald, iar iarna frig. Nu existau alte clădiri împrejur. Și asta făcea pentru ca era pregătită să facă orice efort când a înțeles care îi era scopul la care aspira.

O astfel de persoană care are toate aceste calități se numește în tibetană **Nyen po nu**, sau **vas adecvat**, cu alte cuvinte se transformă într-un ulcior în care se poate turna învățătura.

Ceea ce înseamnă **cel ce are toate calitățile**, lucru care va da rezultate și care îi va aduce binecuvântare.